

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6046/2020
27.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Димитрије Протић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгољуб Јоксимовић адвокат из ..., ради предаје непокретности по тужби и ради утврђивања права својине по основу одржаја по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 975/20 од 02.06.2020. године, у седници већа одржаној 27.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 975/20 од 02.06.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 975/20 од 02.06.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 194/17 од 24.09.2019. године, у првом ставу изреке обавезан је тужени да тужиоцу преда у државину део од кп.бр. ..., површине 0.34,37 хектара и део од кп.бр. ..., површине 0.06,09 хектара у описаним мерама и границама, обе уписане у ЛН .. КО У другом ставу изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тужени тражио да се утврди да је по основу одржаја власник делова кп.бр. .. и кп.бр. .. КО ..., описаних у првом ставу изреке, што би тужилац био дужан да призна и дозволи да се тужени укњижи у катастар непокретности и друге јавне књиге без накнадне сагласности. Допунском пресудом Основног суда у Аранђеловцу Судска јединица у Тополи П 194/17 од 26.12.2019. године тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 155.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 975 /20 од 02.06.2020. године, у првом ставу изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена. У другом ставу изреке преиначена је одлука о трошковима поступка

садржана у допунској пресуди првостепеног суда, тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 152.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. У трећем ставу изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Према члану 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца као земљишно-књижног власника за предају делова непокретности у државину према туженом и противтужбеном захтеву за утврђење права својине по основу одржаја туженог на истом делу непокретности. Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, будући да је ревизија усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешно утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.12.2013. године, ради предаје непокретности, противтужба 14.08.2017. године, ради утврђења права својине, а вредност предмета спора означена је у уводу првостепене и другостепене пресуде износом од 10.000,00 динара, па тај износ представља вредност спора.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић